

‘Заиста, ова стока има дивљу природу попут дивљих животиња. Шта год не можете ухватити, поступите с њом овако.’

Од Рафи'а ибн Хадиџа, нека је Бог задовољан њиме, преноси се да је рекао: „Били смо са Послаником, мир и благослов Божији нека су на њега, у месту Зул-Хулајфа, када су људи осетили глад. Пронашли су камиле и овце, па су их пожурили заклати, скували и ставили у котлове. Посланик, мир и благослов Божији нека су на њега, био је у зачељу групе. Када је стигао, наредио је да се котлови преврну. Затим је поделио плен, па је за десет оваца одредио вредност једне камиле. Једна камила је побегла, па су је људи покушали ухватити, али безуспешно. У групи је било мало коња. Један човек је уперео стрелу у камилу и Бог ју је зауставио.

Посланик је рекао: ‘Заиста, ова стока има дивљу природу попут дивљих животиња. Шта год не можете ухватити, поступите с њом овако.’ Рафи' је питао: ‘Очекујемо сутра непријатеља, а немамо ножева. Да ли можемо клање вршити трском?’ Посланик је рекао: ‘Шта год пролива крв и спомене се Божије име над тим, једите, осим зуба и ноктију. Испричаћу вам о томе: зуб је кост, а нокат је служио као нож Абесинаца.’”

[صحيح] [متفق عليه]

Рафи' ибн Хадиџ, нека је Бог задовољан њиме, испричао је да су били са Послаником, мир и благослов Божији нека су на њега, у месту Зул-Хулајфа. Људе је задесила глад, па су запленили камиле и овце од мушрика. Пожурили су да закољу и припреме плен пре него што га Посланик подели. Заклали су стоку и ставили месо у котлове, а да претходно нису затражили дозволу од Посланика, мир и благослов Божији нека су на њега, који је био у зачељу групе. Када је сазнао за то, наредио је да се котлови преврну, те је све из њих било просуто. Потом је расподелио плен међу њима, одредивши да десет оваца вреди колико једна камила. Једна камила је побегла, а људи нису могли да је ухвате. Било је мало коња међу њима, па је један човек устрељио камилу стрелом, и Бог је задржао животињу за њих. Посланик, мир и благослов Божији нека су на њега, рекао је: „Заиста, ова стока има дивљу природу попут дивљих животиња. Шта год не можете ухватити, поступите с њом овако.“ Рекао је Рафи: „Надамо се да ћемо сутра изаћи пред непријатеља, а плашимо се да би клање могло наштетити оштрини нашег оружја, а потреба за клањем је хитна, а немамо нож код себе. Да ли можемо да закољемо шупљим трсним штаповима?“ Рекао је Посланик, нека су на њега благослов и мир: „Шта год пролива крв обилно и натапа је, и при томе се спомене име Бога, једите то, осим зуба и нокта. Објаснићу вам зашто: зуб је кост, а

нокат користе неверници из Хабеша, Абесиније.“

<https://sunnah.global/hadeeth/sr/show/2984>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

